

Amendement – Investerings in Balans, voorkom perverse prikkels door alleen op schuldquote te sturen

De raad besluit, in vergadering bijeen op 23 mei 2024, om het raadsbesluit bij het raadsvoorstel “Investerings in Balans (Z/24/068810 / D/24/141809)” als volgt te wijzigen:

1. om een investeringsplafond te hanteren dat borgt dat de schuldquote **kortstondig** niet boven de 130% uitkomt; (in de huidige situatie € 23 miljoen per jaar). En daarbij:

1.1 dit plafond te splitsen in een subplafond voor onvermijdelijke terugkerende cyclische investeringen en een subplafond voor eenmalige investeringen;

1.2 voor de cyclische investeringen eenmaal per raadsperiode de bijbehorende beleidskaders te herijken en vast te stellen en op basis daarvan het college de opdracht te geven de hoogte van dit subplafond vast te stellen;

1.3 voor de eenmalige investeringen jaarlijks in de kadernota een voorstel tot prioritering (en daarmee financiering) te doen aan de hand van vier inhoudelijke criteria: noodzaak, maatschappelijk bereik, maatschappelijk effect en financiële impact;:

1.4 binnen 4 jaar op een schuldquote uit te komen onder de 100%;

1.5 dat de solvabiliteit nooit onder de 20% mag uitkomen;

1.6 dat de belastingcapaciteit onder de 100% blijft;

1.7 de financiële verordening aan te passen aan bovenstaande uitgangspunten voor gezond financieel beleid.

2. om strak te sturen op het doorschuiven van investeringen:

a. Bij cyclische investeringen: Nee, tenzij;

b. Bij eenmalige investeringen: Ja, mits (en maximaal twee keer).

3. om verantwoorde mogelijkheden voor verruiming van dit investeringsplafond te onderzoeken en waar mogelijk te hanteren.

Toelichting

Schuldquote van 130% is alsof je met 5500 toeren motor continue 7000 toeren rijdt

Een schuldquote van 130% is zeer hoog. Die zeer veel risico's met zich meebrengt met een grote kans op onbeheersbare gemeentelijke financiën voor Woerden. Vergelijk het met kopen op afbetaling. Je kunt dan veel mooie spulletjes kopen, maar op een gegeven moment zit je klem. Voor een gemeente is dit niet anders. Met doemscenario's tot gevolg zoals keuzes moeten maken in het sluiten van bibliotheken, wijkcentra, dorpshuizen en zwembaden, stoppen en verlagen van subsidies aan vereniging en grote versobering van de kwaliteit van de openbare ruimte. De risico's zitten bijvoorbeeld in renteverhogingen (herfinanciering tegen hogere rente die tot hogere uitgaven in de exploitatie leiden waar geen dekking voor is), lagere bijdrage uit het gemeentefonds (waardoor minder geld beschikbaar is en op aflossing van schulden en rentebetalingen niet valt te bezuinigen) en niet meer in staat zijn om benodigde

onverwachte acties op te kunnen vangen (er is geen geld – buffer meer). Daarom de aanvulling dat een schuldquote van 130% slechts kortstondig is toegestaan. Met voorwaarde dat in de meerjarenbegroting (binnen 4 jaar) de schuldquote terug gebracht wordt onder 100%.

Meerdere indicatoren

Er zijn meerdere indicatoren die bepalen of de gemeentelijke financiën gezond zijn. Het gaat om de totale schuld (uitgedrukt in de schuldquote), of de financiële verplichtingen nagekomen kunnen worden (uitgedrukt in solvabiliteit) en of de belastingdruk voor inwoners en bedrijven betaalbaar blijven (uitgedrukt in belastingcapaciteit). In dit voorstel wordt enkel en alleen de indicator “schuldquote” gebruikt. Hiermee kunnen perverse prikkels ontstaan als deze te hoog wordt zonder te kijken of de schuld nog betaalbaar is en wat dit betekent voor de OZB (belastingcapaciteit). Een reële situatie is dat de aangegane schuld onbetaalbaar wordt en er onmogelijke stijgingen van de OZB nodig zijn om het nog te kunnen betalen. Een situatie waarin gemeente niet moet geraken en voorkomen moet worden. Daarom het voorstel voor uitbreiding van de indicatoren aan de hand waarvan te bepalen wat een gezond investeringsplafond is.

Jan-Hubert van Rensen, Inwonersbelangen